

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Zonkovou v právní věci

žalobkyně: **K.B.**

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 11. 2024, č. j. MPSV-2024/250279-923,
ve věci příspěvku na péči

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného č. j. MPSV-2024/250279-923, ze dne 26. 11. 2024 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku ve výši 82 Kč, ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Napadené rozhodnutí

1. Žalobou ze dne 22. 1. 2025 došlo soudu dne 23. 1. 2025 domáhá se žalobkyně, aby soud zrušil rozhodnutí žalovaného č.j. MPSV-2024/250279-923 ze dne 26. 11. 2024, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky v Ostravě č.j. 33209/2024/FMI ze dne 30. 4. 2024, kterým byl zamítnut návrh žalobkyně na změnu výše příspěvku na péči, a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M. P.

Žaloba

2. Žalobkyně namítala, že v rozporu s rozhodnutím IPZS, se závěrem, že žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc při zvládání základních potřeb: mobilita, výkon fyziologické potřeby, tělesná hygiena a péče o domácnost, posoudila závislost žalobkyně podle § 8 odst. 2 písm. b) zákona o sociálních službách, tj. že se považuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost).
3. Žalobkyně toto rozhodnutí považuje za nesprávné. Odkázala na znění přílohy č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb., na § 1 odst. 2, odst. 3, odst. 4 a § 2a téže vyhlášky, které citovala. Žalobkyně poukazovala na to, že v rozhodnutí žalovaného je uvedeno, že k sociálnímu šetření došlo v místě aktuálního pobytu žalobkyně dne 10. 10. 2024. Zde došlo dle žalobkyně k překlepu, kdy k sociálnímu šetření došlo fakticky 10. 10. 2023; navíc zmiňované šetření proběhlo v nemocnici v Českém Těšíně, kde většina běžných každodenních činností byla nahrazena činnostmi zdravotnického personálu a v prostředí uzpůsobeném pro poskytování péče pacientům. Dále bylo uvedeno, že žalobkyně je zastoupena v řízení panem A. B. na základě plné moci ze dne 9. 10. 2024, ačkoli mělo být správně uvedeno, že je z 9. 10. 2023; dále odvolací orgán konstatoval, že posudky OSSZ ze dne 13. 11. 2024 a ze dne 11. 12. 2023 jsou neúplné; opětovně došlo k překlepu v datu, které správně zní 13. 11. 2023.
4. Rozhodnutím ze dne 8. 2. 2024 č.j. MPSV – 2024/36046-923 tak bylo rozhodnutí ÚP zrušeno a věc vrácena k novému projednání, načež IPZS opětovně posoudila, že posuzovaná nezvládá celkem 6 základních potřeb. Jelikož navrhovatelka se závěry nesouhlasila, podala proti rozhodnutí ÚP opět odvolání.
5. Posudková komise žalovaného provedla dne 18. 10. 2024 posouzení závislosti žalobkyně k datu svého jednání se závěrem, že nejde o osobu starší 18 let, která se dle ustanovení § 8 odst. 2 písm. d), c) nebo b) zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni IV, III nebo II, jde o osobu, která se dle ustanovení § 8 odst. 2 písm. a) zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost), s platností posudku od 4. 10. 2023. K tomuto závěru došla posudková komise i přesto, že schopnost zvládat základní potřeby byla opakovaně posuzována IPZS a následně MPSV, kdy posuzované bylo uznáno zvládat 6 základních potřeb. Navrhovatelka byla před podáním návrhu na zvýšení příspěvku na péči uznána závislou na péči jiné osoby pro II. stupeň závislosti, a to trvale.
6. Posudková komise žalovaného oproti závěrům IPZS hodnotí neuznává jako samostatně nezvládanou základní potřebu e) oblékání a obouvání – jelikož horní končetiny jsou plně funkční, pravá dolní končetina je funkční, oblékání je možno provádět vsedě, je schopna si oblečení nachystat. K tomu žalobkyně uvedla, že žalobkyně byla posuzována v nemocnici, kdy jejím jediným oblečením bylo pyžamo a župan. Žalobkyně potřebuje při vrstvení oblečení dopomoc s oblékáním. Jelikož trpěla bolestmi pravé dolní končetiny, nebyla schopna se ani postavit. V prosinci 2024 navíc došlo u navrhovatelky k další změně zdravotního stavu, jelikož došlo k amputaci druhé končetiny. Žalobkyně se samozřejmě snaží být co nejvíce samostatná, s ohledem na věk a fyzické možnosti již v tomto bodě je a bude závislá na pomoci druhé osoby.
7. Dále posudková komise neuznala potřebu osobní aktivity, neboť žalobkyně vidí a slyší, nemá duševní postižení, je mobilní na protéze nebo na invalidním vozíku – je schopna si naplánovat

osobní aktivity, navazovat kontakty, číst, sledovat TV, telefonovat, vyřídit si své záležitosti. K tomu žalobkyně uvádí, že žalobkyně trpí smíšenou úzkostnou a depresivní poruchou, která jí často brání provádět běžné denní aktivity. Navrhovatelka není schopna chůze. Ačkoliv je pro pohyb používán mechanický invalidní vozík, tento je používán za asistence další osoby. Na jakékoliv pochůzky žalobkyně je nutný doprovod, který mechanický vozík tlačí, a to s ohledem na zdravotní stav žalobkyně a její věk (69 let).

8. Dále posudková komise neuznala potřebu péče o zdraví a stravování, jelikož žalobkyně slyší, vidí, je plně orientována, čte, píše, telefonuje, nemá postižení horních končetin a pravé dolní končetiny, je schopna chůze o protéze s oporou chodítka na kratší vzdálenosti. Nají se a napije, není důvod, aby si jídlo např. vsedě na invalidním vozíku nenaservírovala a na stůl nepřevezla, není důvod, proč by si nenachystala léky a k rehabilitačním cvikům byla v rehabilitačním ústavu zaučena. Žalobkyně uvedla, že není schopna chůze, neboť pravá dolní končetina nebyla zdravá, žalobkyně trpěla neustálými bolestmi, které jí chůzi znemožňovaly; to vyústilo v prosinci 2024 k amputaci druhé končetiny. Léky si posuzovaná není schopna nachystat, neorientuje se v lécích, které má užívat. I přes nachystání do dávkovače je nutný dohled, aby léky užila. V opačném případě hrozí, že léky neužije. Opět nebyl stav posuzován v přirozeném prostředí.
9. Dle MPSV je nutné posuzovat osoby v prostředí, ve kterém se pohybuje, a které by mělo být přizpůsobeno jejímu stavu za účelem umožnění a usnadnění výkonu jednotlivých aktivit i s použitím veškerých dostupných facilitátorů – schopnost zvládat jednotlivé základní životní potřeby se tedy hodnotí s jejich použitím, nikoli bez nich.
10. K tomu žalobkyně uvádí, že z tohoto plyne, že postrádá smysl hodnotit výkon základních potřeb v přirozeném prostředí, jelikož každá osoba si má na základě svého postižení upravit podmínky bez ohledu na sociální podmínky dané osoby. Což znamená v první řadě zajištění vhodných pomůcek, dále stavební úpravy v bytě, přístupu do domu apod. PK žalovaného zřejmě nepochopila, že ne každý má stejné podmínky pro bydlení, nemá stejné finanční možnosti, nemá stejné sociální podmínky a možnosti zajištění všech facilitátorů, a že i přes jejich zajištění je potřeba přihlídnout k věku posuzovaného a jeho možnostem těchto facilitátorů použít. Způsob hodnocení situace žalovaným se žalobkyni jeví jako naprosto nesprávný a v rozporu s vyhláškou č. 505/2006 Sb.

Vyjádření žalovaného

11. Žalovaný se ve věci vyjádřil rozsáhlým podáním ze dne 24. 2. 2025, navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Nejprve podrobně zrekapituloval průběh správního řízení, následně se v bodě III svého vyjádření vyjádřil k jednotlivým žalobním námitkám žalobkyně, rovněž připojil argumentaci k neuznaným (sporným) základním životním potřebám. Uzavřel, že má zato, že jeho rozhodnutí je v souladu s hmotným a procesním právem, odvolací řízení netrpí vadami, pro které by bylo nutno rozhodnutí zrušit. V podrobnostech soud na tomto místě odkazuje na úplné znění tohoto podání, které je v písemné podobě součástí spisu a účastníci jej rovněž mají k dispozici.

Skutečnosti ze správního spisu

12. *Rozhodnutím Úřadu práce ČR – Krajské pobočky v Ostravě č. j. 92319/2018/FMI, sp. zn. UP/77924/2015/SS ze dne 10. 8. 2018* byl žalobkyni přiznán příspěvek na péči od února 2018 ve výši 4 400 Kč, jelikož podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Frýdek - Místek žalobkyně potřebuje z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pomoc se zvládáním 5 základních životních potřeb (dále též „ZŽP“): a) mobilita, e) oblékání a obouvání, f) tělesná hygiena, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost.
13. *Návrhem ze dne 3. 10. 2023, který byl doručen ÚP ČR dne 4. 10. 2023, a ze dne 9. 10. 2023, který byl doručen ÚP dne 9. 10. 2023*, požádala žalobkyně o změnu výše příspěvku na péči z důvodu zhoršeného zdravotního stavu a soběstačnosti. K tomuto byla do spisu doložena *plná moc k zastupování žalobkyně v řízení ze dne 9. 10. 2023 udělená panu A. B.* Součástí spisu je *potvrzení Nemocnice Agel Český Těšín, a.s. ze dne 3. 10. 2023* o tom, že žalobkyně je hospitalizována od 12. 7. 2023, jde o potvrzení dle § 21 odst. 1, písm. e) zákona č. 108/2006 Sb. a dle § 45 odst. 3 písm. g) zákona č. 372/2011 Sb., že ke dni vydání potvrzení je žalobkyni poskytována následná lůžková péče pro tutéž nemoc trvající nepřetržitě déle než 60 dnů s poznámkou, že žalobkyně bude od 12. 10. 2023 přeložena do RÚ Chuchelná, od 5. 9. 2023 byla umístěna na oddělení následné péče (po překladi z chirurgického oddělení Nemocnice Podlesí Třinec).
14. *Dne 10. 10. 2023* bylo provedeno šetření na oddělení následné péče (viz. shora). Bylo zjištěno, že je zde na základě smlouvy poskytována žalobkyni péče, která zahrnuje převoz, pomoc se změnou poloh, nákupy, zajišťování léčebného režimu, péči o domácnost, vyřizování osobních a úředních záležitostí, zajištění hygieny celkové a pomoc u hygieny ranní, přípravu stravy a pití, podání stravy a pití, pomoc při oblékání, převlékání, obouvání. Je zde popsán stav žalobkyně a úkony, které žalobkyně zvládne sama (pohyb rukou, zvednutí rukou před sebe, předměty uchopí a udrží, umytí rukou, obličej, krku, učeše se, vyčistí si chrup, chápe vrstvení věcí, rub a líc pozná, komunikuje, nemá problémy s pamětí, slyší, ovládá mobilní telefon, byla orientována osobou, místem i časem, nají se, napije, stravu nakrájí, léky polkne), jsou rovněž popsány úkony, které zcela zajišťuje personál (např. příprava věcí na oblečení, oblékání a převlékání, zajištění obutí, zajištění celkové hygieny i hygieny po výkonu fyziologické potřeby, vyřizování osobních a úředních záležitostí, kdy je konstatováno, že sama si je nevládá vyřizovat, léky, strava a pití chystány a přinášeny personálem).
15. *Rozhodnutím Úřadu práce ČR – Krajské pobočky v Ostravě č.j. 95217/2023/FMI, sp. zn. UP/77924/2015/SS ze dne 21. 11. 2023* byla zastavena s účinností od 1. 8. 2023 výplata příspěvku na péči z důvodu hospitalizace. Výplata byla *obnovena od 1. 11. 2023* v souvislosti s ukončením pobytu žalobkyně ke dni 29. 11. 2023 v ústavní péči ve zdravotnickém zařízení.
16. Součástí spisu je *posudek OSSZ Frýdek – Místek ze dne 13. 11. 2023 č.j. LPS/2023/7694-FM_CSSZ* o zdravotním stavu žalobkyně, kdy jako nezvládané základní životní potřeby byly vyhodnoceny: a) mobilita, e) oblékání, obouvání, f) tělesná hygiena, g) výkon fyziologické potřeby, e) osobní aktivity, j) péče o domácnost. Byl vydán posudek se závěrem, že žalobkyně je osobou starší 18 let, která se podle § 8 odst. 2 písm. b) zákona č. 108/2006 Sb., považuje za závislou na pomoci jiné osoby ve stupni II (středně těžká závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby. *Z doplnění posudku ze dne 11. 12. 2023* plyne, že nebyly uznány ZŽP b) a c), jelikož žalobkyně je orientovaná, schopná běžné komunikace, ZŽP d) neuznána, protože je schopna se najít samostatně, ZŽP i) neuznána, neboť je schopna naplánovat svůj volný čas, vykonává aktivity odpovídající jejímu věku 67 let.

17. *Rozhodnutím ze dne 4. 1. 2024, č. j. 1259/2024/FMI sp. zn. UP/77294/2015/SS* úřad práce žádost žalobkyně zamítl a rozhodl o poskytování příspěvku nadále ve výši 4 400 Kč, a to s odkazem na závěry právě citovaného posudku a jeho doplnění.
18. *K odvolání žalobkyně ze dne 17. 1. 2023 žalovaný rozhodnutím ze dne 8. 2. 2024, č. j. MPSV-2024/36046-923*, rozhodnutí úřadu práce ze dne 4. 1. 2024 zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Žalovaný shledal rozpory v hodnocení ZŽP i) osobní aktivity, kdy v doplnění posudku je uvedeno, že se tato aktivita neuznává s tím, že žalobkyně je schopna plánovat svůj volný čas, vykovává aktivity odpovídající jejímu věku 67 let, následně mezi aktivitami uznanými jako nezvládané uvádí mimo jiné i osobní aktivity. Zavázal správní orgán prvního stupně zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, kdy se ve vlastním zhodnocení posudku vypořádá s jeho jednoznačností, úplností a přesvědčivostí.
19. Následně byl opětovně posouzen zdravotní stav žalobkyně, byl zpracován *Institutem posuzování zdravotního stavu posudek ze dne 2. 4. 2024, č. j. LPS/2024/14323-FM_CSSZ*, kdy jako nezvládané základní životní potřeby byly vyhodnoceny: a) mobilita, e) oblékání, obouvání, f) tělesná hygiena, g) výkon fyziologické potřeby, e) osobní aktivity, j) péče o domácnost. Byl vydán posudek se závěrem, že žalobkyně je osobou starší 18 let, která se podle § 8 odst. 2 písm. b) zákona č. 108/2006 Sb., považuje za závislou na pomoci jiné osoby ve stupni II (středně těžká závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby. Nebyly uznány ZŽP b) a c), jelikož žalobkyně je orientovaná, schopná běžné komunikace, bez poruchy vizu a středně těžké až těžké poruchy duševních kompetencí. ZŽP d) neuznává, protože je schopna se najíst samostatně, ZŽP h) neuznává, neboť je schopna mentálně a fyzicky dodržovat stanovený léčebný režim, nemá těžkou funkční poruchu motoriky rukou, podání léku „do ruky“ jak uvedeno v záznamu soc. šetření, je běžným v zařízeních lůžkové a sociální péči.
20. *Rozhodnutím ze dne 30. 4. 2024, č. j. 33209/2024/FMI* úřad práce žádost žalobkyně zamítl a rozhodl o poskytování příspěvku nadále ve výši 4 400 Kč, a to s odkazem na závěry právě citovaného posudku ze dne 2. 4. 2024 a na zjištění ze sociálního šetření ze dne 10. 10. 2023.
21. Proti prvostupňovému rozhodnutí brojila žalobkyně prostřednictvím svého zmocněnce *odvoláním ze dne 10. 5. 2024*. V něm žalobkyně namítala, že lékař. MUDr. D. rozhodoval poprvé o stavu žalobkyně v době, kdy byla v nemocnici nebo v rehabilitačním centru a rozhodl, že není schopna vykonávat 6 bodů, a to ještě nebyla doma. Po odvolání posudkový lékař pouze svou zprávu zkopíroval, opětovně uvedl svých 6 bodů... s čímž žalobkyně souhlasí, ale nesouhlasí s tím, že chybí bod péče o zdraví: žalobkyně nemůže sama cvičit, sama si nepřipraví léky, které bere 3x denně, protože bere léky na úzkost, na uklidnění. V tom případě není schopna si tyto léky vzít sama nebo by je popletla. U chůze potřebuje dozor, neboť nemá stabilitu a musí mít dozor, aby neupadla, neboť bere prášky na tlak. Má zato, že lékař neposuzoval invalidního člověka objektivně. Ve své zprávě píše, že neuznává bod, co se týče zdraví, neboť ve nemocnici chystal léky i jídlo personál a žalobkyně léky spolkla a jídlo snědla... protože jí to personál nachystal v nemocnici, proto lékař rozhodl, že je žalobkyně v pohodě, ale že jí chybí noha, to nic. Posudkový lékař si asi neuvědomil, že po návratu domů, doma žalobkyně nemá personál, žalobkyně je doma sama se zmocněncem – jejím manželem. Tudíž léky jí musí chystat manžel, jídlo ke stolu jí musí dát on, cvičit s ní zase musí on – manželce se tedy věnuje 24 hodin denně a žádný personál nemá. Posudkový lékař svou zprávu pouze opsal, nerozhodoval objektivně, zmocněnec žalobkyně má dojem, že je podjatý. Myslí,

že opatrovat osobu 24 hodin denně za 4 500 Kč je málo, a proto požádali o zvýšení na třetí stupeň. Žádá o opětovné posouzení, ale už ne MUDr. D., který je podjatý.

22. Pro účely odvolacího řízení nechal žalovaný vypracovat posudek *Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí Ostrava (dále jen „PK MPSV Ostrava“)* ze dne 18. 10. 2024 č.j. SZ/2024/1319-OS-16; tato komise byla ve složení: předseda MUDr. K., další lékař: MUDr. H. – neurologie. Byl vydán posudek se závěrem, že žalobkyně je osobou starší 18 let, která se podle § 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 108/2006 Sb., považuje za závislou na pomoci jiné osoby ve stupni I (lehká závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby. Oproti lékaři IZSP nebyly uznány ZŽP e) oblékání, (neboť horní končetiny jsou plně funkční, pravá dolní končetina je funkční, oblékání vsedě, je schopna si oděv nachystat), a ZŽP i) osobní aktivity – posuzovaná slyší, vidí, nemá duševní postižení, je mobilní na protéze nebo na invalidním vozíku, je schopna si plánovat osobní aktivity, navazovat kontakty, číst, sledovat TV, telefonovat, vyřídit si své záležitosti, když bude převezena (dne 4. 12. 2023 byl kladně vyřízen posudek k žádosti na příspěvek k zakoupení motorového vozidla), návštěvy lékaře a úřadu nejsou základní životní aktivitou, nejsou vykonávány každodenně. Vidí, slyší, je plně orientovaná, čte, píše, telefonuje, nemá postižení horní končetiny a pravou dolní končetinu, je schopna chůze na protéze s oporou chodítka na kratší vzdálenosti, nají se, napije, není důvodu, aby si jídlo vsedě na invalidním vozíku nenaservírovala a na stůl nepřevezla. Není důvod, aby si dle rozpisu nenachystala samostatně léky a k rehabilitačním cvikům byla v rehabilitačním ústavu zaučena. Samostatně nezvládá 4 ZŽP: a) mobilita, f) tělesná hygiena, g) fyziologická potřeba – sporně, neboť není známo vybavení doma, j) péče o domácnost.
23. Zmocněnec žalobkyně v odvolacím řízení podáním ze dne 21. 10. 2024 sdělil, že zdravotní stav žalobkyně se zhoršuje, předložil novou lékařskou zprávu – propouštěcí zprávu Nemocnice Agel Třinec – Podlesí ze dne 18. 10. 2024. Je zde konstatováno, že žalobkyně byla přijata akutně 8. 10. 2024 pro zhoršení ischemie pravé dolní končetiny (uvedla zhoršení klidové bolesti pravé dolní končetiny a zhoršení defektů, doma už to nemůže vydržet), byla provedena akutně plánovaná revaskularizace Bypassus axilofemoralis 1.dx sivler ring. prothesis 6 mm, subjektivně úleva od bolesti, defekty suché, hojící se končetina prokrvená do periferie, bez SM deficitu. Ve stabilizovaném stavu dimise. Byla odeslána na kontrolu na gastroenterologii a v cévní ambulanci i u praktického lékaře.
24. Napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Rozhodnutí bylo doručeno zmocněnci žalobkyně dne 29. 11. 2024.

Posouzení věci krajským soudem

25. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů, ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného, tj. ke dni 26. 11. 2024 [§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.)]. Ve věci rozhodl bez jednání, neboť oba účastníci byli vyzváni, aby se vyjádřili, zda s tímto postupem souhlasí a ve stanovené lhůtě se nevyjádřili; soud tak má zato, že s tímto postupem souhlasí (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Současně soud shledal, že zde jsou důvody pro postup podle § 76 odst. 1 s. ř. s.
26. Žaloba je důvodná.

27. Soud se nejprve zabýval námitkou žalobkyně, že žalovaný ve svém rozhodnutí uváděl nesprávné datum provedení sociálního šetření, nesprávné datum udělení plné moci zmocněnci či nesprávné datum vyhotovení posudku OSSZ.
28. Soud souhlasí s žalobkyní v tom směru, že v rozhodnutí jsou tato data na straně 2 a na straně 3 uvedena nesprávně. Správná data vyplývají ze správního spisu, jak je soud vymezil shora v předchozí části rozsudku. Nicméně i přesto má soud zato, že se jedná o písařské chyby, které bez dalšího nezpůsobují nezákonnost rozhodnutí žalovaného a byly by bez dalšího důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí. Ostatně žalobkyně ani netvrdí, co z těchto písařských chyb dovozuje, resp. jak jimi případně byla dotčena na svých subjektivních právech, kdy na tuto nesprávnost pouze obecně poukazuje.
29. Další námitka žalobkyně vznesená v žalobě spočívá v tom, že sociální šetření proběhlo dne 10. 10. 2023 v nemocnici v Českém Těšíně, kde většina běžných každodenních činností byla nahrazena péčí zdravotnického personálu a v prostředí uzpůsobeném pro poskytování péče pacientům, zdůrazňovala, že schopnost zvládat životní potřeby má být hodnocena v souladu s ustanovením 1 odst. 2 vyhlášky č. 505/2006 Sb. v přirozeném sociálním prostředí. Tato námitka byla dále konkretizována i v námitce týkající se posouzení základní životní potřeby oblékání a obouvání, kde bylo akcentováno, že žalobkyně byla v té době v nemocnici, kdy jejím jediným oblečením bylo pyžamo a župan, dále pak i v námitce týkající se posouzení potřeby péče o zdraví a stravování. Totožná námitka byla rovněž formulována v odvolání žalobkyně ze dne 10. 5. 2024, kdy žalobkyně prostřednictvím svého zmocněnce poukazovala na odlišnost situace ve zdravotnickém zařízení, ve kterém je k dispozici personál, a v domácím prostředí, kde tento personál není (a péči zajišťuje manžel – zmocněnec žalobkyně).
30. Podle § 25 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, krajská pobočka Úřadu práce provádí pro účely posuzování stupně závislosti podle odstavce 3 sociální šetření, při kterém se zjišťuje schopnost samostatného života osoby v přirozeném sociálním prostředí. Sociální šetření podle věty první provádí příslušná krajská pobočka Úřadu práce také v průběhu hospitalizace osoby ve zdravotnickém zařízení lůžkové péče, jestliže je této osobě poskytována u jednoho nebo postupně u více poskytovatelů zdravotních služeb následná nebo dlouhodobá lůžková péče pro tutéž nemoc nebo úraz trvající nepřetržitě déle než 60 dnů; podmínkou je, že tato skutečnost byla oznámena a doložena podle § 21 odst. 1 písm. e) Sociální šetření provádí sociální pracovník. O provedeném sociálním šetření vyhotovuje sociální pracovník písemný záznam, který na požádání předkládá posuzované osobě.
31. Podle § 3 písm. d) zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, je přirozeným sociálním prostředím rodina a sociální vazby k osobám blízkým, domácnost osoby a sociální vazby k dalším osobám, se kterými sdílí domácnost, a místa, kde osoby pracují, vzdělávají se a realizují běžné sociální aktivity.
32. Ze správního spisu plyne, že u žalobkyně bylo provedeno sociální šetření dne 10. 10. 2023 v nemocnici v Třinci na oddělení následné péče. Toto odpovídá ustanovení § 25 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve které je možnost provedení sociálního šetření v průběhu hospitalizace osoby ve zdravotnickém zařízení lůžkové péče za dále stanovených podmínek zakotvena. Podle názoru soudu se však s ohledem na další průběh řízení nejednalo o přirozené sociální prostředí žalobkyně, kdy, jak plyne ze záznamu o sociálním šetření ze dne 10. 10. 2023, úkony ke zvládnutí základních potřeb žalobkyně byly ve velkém rozsahu nahrazeny úkony zdravotnického personálu. Tomu odpovídá i zjištění, že

žalobkyni zde byla personálem na základě smlouvy poskytována péče, která zahrnuje převoz, pomoc se změnou poloh, nákupy, zajišťování léčebného režimu, péči o domácnost, vyřizování osobních a úředních záležitostí, zajištění hygieny celkové a pomoc u hygieny ranní, přípravu stravy a pití, podání stravy a pití, pomoc při oblékání, převlékání, obouvání.

33. Z obsahu spisu dále plyne, že žalobkyně byla téměř ihned po provedeném šetření dne 12. 10. 2023 přeložena do RÚ Chuchelná, hospitalizace pak byla ukončena dne 29. 11. 2023, kdy od té doby žalobkyně žije ve své domácnosti. Dle obsahu správního spisu zde žádné opětovné sociální šetření provedeno nebylo, a to ani v návaznosti na odvolání žalobkyně, která na tuto skutečnost poukazovala.
34. Sociální šetření má sloužit k tomu, aby se zjistilo, jak se lékařské diagnózy (stanovené na základě objektivních kritérií) ve svém souhrnu projevují v každodenním životě posuzované osoby. Je obecně známo, že tatáž diagnóza se může u různých lidí projevovat různými symptomy a že může mít prostředí jistý vliv na to, do jaké míry je člověk schopen zvládat základní životní potřeby. Výsledek sociálního šetření je jedním ze stěžejních podkladů pro rozhodnutí o příspěvku na péči posuzované osoby a též o samotném stupni závislosti, neboť se při něm zjišťuje schopnost samostatného života osoby v přirozeném sociálním prostředí z hlediska vlastní péče o vlastní osobu a soběstačnosti (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 Ads 50/2009-63). Zpravidla je třeba provést v průběhu správního řízení pouze jedno sociální šetření, pokud však vyvstanou pochybnosti o dostatečnosti zjištění, změni se zdravotní stav posuzované osoby, anebo to z jiného relevantního důvodu posuzovaná osoba navrhne, je vhodné sociální šetření provést znovu.
35. Tato situace dle názoru soudu nastala v průběhu řízení o žádosti žalobkyně. Žalovaný se s její námitkou, kterou uvedla ve svém odvolání, v napadeném rozhodnutí nijak nevypořádal, neodůvodnil, z jakého důvodu k opakovanému sociálnímu šetření v domácnosti žalobkyně nepřistoupil, resp. zda a z jakého důvodu považuje zjištění ze sociálního šetření ze dne 10. 10. 2023 za dostačující. Stejně tak se žalovaný v napadeném rozhodnutí nijak nevypořádal s námitkou podjatosti lékaře MUDr. D. To činí jeho rozhodnutí nepřezkoumatelným ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
36. Podle § 25 odst. 3 zákona č. 108/2006 Sb., o sociální péči, při posuzování stupně závislosti osoby vychází Institut posuzování zdravotního stavu ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem vydaným poskytovatelem zdravotních služeb, popřípadě také z vyšetření dětského klinického psychologa v případě pervazivních vývojových poruch, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře.
37. Z citovaného ustanovení plyne, že výsledek sociálního šetření je základním podkladem pro posuzování zdravotního stavu osoby – žadatele o příspěvek na péči.
38. V souzené věci Posudková komise MPSV dne 18. 10. 2024 nedisponovala záznamem o výsledku sociálního šetření, který by byl aktuální a který by jí poskytl informace o tom, jak se lékařské diagnózy ve svém souhrnu projevují v každodenním životě žalobkyně jako posuzované osoby, a to v jejím přirozeném sociálním prostředí. Nadto ani z obsahu spisu neplyne, že žalobkyně byla posuzujícím lékařem vyšetřena, resp. jaké důvody k tomuto postupu vedly.
39. V této souvislosti soud připomíná závěry vyjádřené v rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 3 Ads 63/2013-46 ze dne 2. 4. 2014: „K otázce potřeby či vhodnosti osobního

prošetření posuzované osoby v posudkové komisi je potom třeba odkázat na názor Nejvyššího správního soudu uvedený v rozsudku ze dne 14. 9. 2011, č. j. 4 Ads 82/2011-7. V tomto rozsudku Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že „přímé osobní vyšetření posuzované osoby lékařem okresní správy sociálního zabezpečení a posudkovou komisí by mělo být pravidlem. Takové pravidlo však nemůže platit bezvýjimečně a vždy musí být náležitě zohledněny konkrétní okolnosti projednávaného případu“.

40. K samotnému posuzování zdravotního stavu při rozhodování o příspěvku na péči soud odkazuje na závěry vyjádřené v rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) v rozsudku ze dne 28. 4. 2017, č. j. 5 Ads 80/2016–22, ve kterém shrnul judikaturu vztahující se k problematice posuzování zdravotního stavu při rozhodování o příspěvku na péči. Uvedl, že pro posouzení zdravotního stavu žadatele o příspěvek na péči je třeba odborných medicínských znalostí, kterými disponují speciální posudkové komise. V řízeních, v jejichž rámci je rozhodováno o příspěvku na péči, se musí vycházet z hodnocení všech podkladů uvedených v § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách. Stejným důkazem v tomto řízení je lékařský posudek posudkové komise žalovaného, a proto je na něho kladen požadavek úplnosti a přesvědčivosti (viz rozsudek NSS ze dne 23. 9. 2009, č. j. 4 Ads 57/2009–53). Tento požadavek vychází z premisy, že odborné závěry, které jsou v posudcích vysloveny, nemohou být přezkoumávány ze strany správních orgánů či soudů, neboť ty k takovému posouzení nedisponují potřebnými znalostmi (viz rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2015, č. j. 3 Ads 129/2014–24). V řízeních o žalobách proti rozhodnutím, jež jsou založeny na zmíněných posudcích, správní soudy podrobují posudky testu jednoznačnosti, úplnosti a přesvědčivosti (srov. např. rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2013, č. j. 3 Ads 24/2013–34). Aby byl posudek jednoznačný, úplný a přesvědčivý, je třeba, aby se vypořádal se všemi relevantními podklady (§ 25 odst. 3 zákona o sociálních službách) a přezkoumatelnou úvahou z nich vyvodil závěry podstatné pro posouzení zdravotního stavu osoby (srov. např. rozsudek NSS ze dne 25. 2. 2015, č. j. 1 Ads 156/2014–28). V souladu s § 2a vyhlášky č. 505/2006 Sb. posudková komise musí posoudit zvládnutí dané životní potřeby skrze dílčí aktivity vymezené pro jednotlivé potřeby v příloze č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb. (viz rozsudek NSS ze dne 27. 6. 2014, č. j. 4 Ads 68/2014–37). Nezvládnutí byť jen jedné z vymezených aktivit znamená nezvládnutí dané životní potřeby (§ 2a vyhlášky č. 505/2006 Sb.). Jestliže na základě podkladů lékařského posudku lze konstatovat, že posuzovaný některou z aktivit nutných pro celkové zvládnutí určité životní potřeby sám a bez pomoci jiné osoby nezvládá, a posudková komise dospěje k závěru, že tato životní potřeba je i přesto zvládána, musí tento závěr dostatečně a přesvědčivě zdůvodnit (viz rozsudek NSS ze dne 2. 4. 2014, č. j. 3 Ads 50/2013–32). Vyplývají-li z jednotlivých podkladů rozporné závěry, posudková komise musí tyto rozpory přesvědčivě vysvětlit (srov. např. rozsudek NSS ze dne 27. 6. 2014, č. j. 4 Ads 68/2014–37). Požadavek úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a musí své posudkové závěry náležitě odůvodnit (srov. rozsudek NSS ze dne 10. 5. 2013, č. j. 6 Ads 17/2013–25).
41. V souladu se shora uvedenými závěry krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a v rozsahu žalobních námitek se zaměřil na přezkum závěru, že žalobkyně je schopna zvládat základní životní potřebu oblékání a obouvání, osobní aktivity, péče o zdraví a stravování.
42. Za schopnost zvládat základní životní potřebu stravování se ve smyslu písm. d) přílohy č. 1 k prováděcí vyhlášce považuje stav, kdy je osoba schopna 1. vybrat si ke konzumaci hotový

nápoj a potraviny, 2. nalít nápoj, 3. rozdělit stravu na menší kousky a naservírovat ji, 4. najíst se a napít, 5. dodržovat stanovený dietní režim, 6. konzumovat stravu v obvyklém denním režimu, 7. přemístit nápoj a stravu na místo konzumace.

43. K této neuznané základní životní potřebě není v posudku Posudkové komise MPSV uvedeno ničeho, kromě obecného konstatování, že se žalobkyně „*nají, napije, není důvod, aby si jídlo např. v sedě na invalidním vozíku nenaservírovala a na stůl nepřevážla.*“ Tato potřeba tedy není v posudku přezkoumatelným a přesvědčivým způsobem vypořádána z pohledu všech hodnotících kritérií v návaznosti na zjištěný zdravotní stav žalobkyně, a to i v kontextu odvolacích námitek žalobkyně proti rozhodnutí správního orgánu v prvním stupni. V napadeném rozhodnutí pak žalovaný pouze obecně konstatuje, kdy k uznání neschopnosti zvládat tuto potřebu může obecně z medicínského hlediska může dojít.
44. Za schopnost zvládat základní životní potřebu ve Oblékání a obouvání ve smyslu písm. e) přílohy č. 1 k prováděcí vyhlášce považuje stav, kdy osoba je schopna 1. vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, 2. rozeznat rub a líc oblečení a správně je vrstvit, 3. oblékat se a obouvat se, 4. svlékat se a zouvat se, 5. manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem.
45. K této neuznané základní životní potřebě není v posudku Posudkové komise MPSV uvedeno ničeho, kromě obecného konstatování, že se žalobkyně „*horní končetiny jsou plně funkční, pravá dolní končetina je funkční, oblékání v sedě, je schopna si oděv nachystat.*“ Ani tato potřeba tedy není v posudku přezkoumatelným a přesvědčivým způsobem vypořádána z pohledu všech hodnotících kritérií v návaznosti na zjištěný zdravotní stav žalobkyně, není rovněž náležitě vysvětleno, z jakého konkrétního důvodu došlo oproti posudku IPZP č.j. LPS/2024/1423-FM_ČSSZ ze dne 2. 4. 2024 k uznání této potřeby jako zvládané. V napadeném rozhodnutí pak žalovaný pouze obecně konstatuje, kdy k uznání neschopnosti zvládat tuto potřebu může obecně z medicínského hlediska může dojít, kdy tyto medicínské důvody shledány u žalobkyně nebyly.
46. Za schopnost zvládat základní životní potřebu péče o zdraví se ve smyslu písm. h) přílohy č. 1 k prováděcí vyhlášce považuje stav, kdy je osoba schopna 1. dodržovat stanovený léčebný režim, 2. provádět stanovené preventivní, léčebné a léčebně rehabilitační a ošetrovatelské postupy a opatření a používat k tomu potřebné léky nebo pomůcky, 3. rozpoznat zdravotní problém a v případě potřeby vyhledat nebo přivolat pomoc.
47. K této neuznané základní životní potřebě není v posudku Posudkové komise MPSV uvedeno ničeho, kromě obecného konstatování, že se žalobkyně „*není důvod, aby si dle rozpisu nenachystala samostatně léky a ke rehabilitačním cvikům byla v rehabilitačním ústavu zaučena.*“ Tato potřeba tedy není v posudku přezkoumatelným a přesvědčivým způsobem vypořádána z pohledu všech hodnotících kritérií v návaznosti na zjištěný zdravotní stav žalobkyně, a to i v kontextu odvolacích námitek žalobkyně proti rozhodnutí správního orgánu v prvním stupni. Z diagnostického souhrnu plyne, že žalobkyně trpí mimo jiné anxiózně depresivní symptomatologií, žalobkyně prostřednictvím svého zmocněnce poukazovala v odvolání na to, že žalobkyně bere 3 x denně léky na úzkost a na uklidnění, kdy v tomto případě není schopna si tyto léky vzít sama anebo by je popletla; vypořádání této námitek a případný vliv zjištěného onemocnění na schopnost zvládat tuto základní životní potřebu rovněž v posudku absentuje. V napadeném rozhodnutí pak žalovaný pouze obecně konstatuje, kdy k uznání neschopnosti zvládat tuto potřebu může obecně z medicínského hlediska může dojít, kdy tyto medicínské důvody shledány u žalobkyně nebyly.

48. Za schopnost zvládat základní životní potřebu osobní aktivity se ve smyslu písm. i) přílohy č. 1 k prováděcí vyhlášce považuje stav, kdy osoba je schopna 1. navazovat kontakty a vztahy s jinými osobami, 2. plánovat a uspořádat osobní aktivity, 3. styku se společenským prostředím, 4. stanovit si a dodržet denní program, 5. vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí, například vzdělávání, zaměstnání, volnočasové aktivity, vyřizovat své záležitosti.
49. K této neuznané základní životní potřebě je v posudku Posudkové komise MPSV uvedeno, že se žalobkyně „*vidí, slyší, nemá duševní postižení, je mobilní na protéze nebo na vozíku, je schopna plánovat osobní aktivity, když bude převezena, návštěvy u lékaře a úřadu nejsou základní životní aktivitou, nesou vykonávány každodenně*“. Tato potřeba tedy není v posudku přezkoumatelným a přesvědčivým způsobem vypořádána z pohledu všech hodnotících kritérií v návaznosti na zjištěný zdravotní stav žalobkyně, i v návaznosti na to, že z diagnostického souhrnu plyne, že žalobkyně trpí mimo jiné anxiózně depresivní symptomatologií. Vypořádání případného vlivu zjištěného onemocnění na schopnost zvládat tuto základní životní potřebu rovněž v posudku absentuje. Není rovněž náležitě vysvětleno, z jakého konkrétního důvodu došlo oproti posudku IPZP č.j. LPS/2024/1423-FM_ČSSZ ze dne 2. 4. 2024 k uznání této potřeby jako zvládané. V napadeném rozhodnutí pak žalovaný pouze obecně konstatuje, kdy k uznání neschopnosti zvládat tuto potřebu může obecně z medicínského hlediska může dojít, kdy tyto medicínské důvody shledány u žalobkyně nebyly.

Závěr a náhrada nákladů řízení

50. Soud shledal žalobu důvodnou, neboť v napadeném rozhodnutí se žalovaný nevypořádal s odvolací námitkou změny prostředí, ve kterém se žalobkyně nachází (tj. návrat do jejího přirozeného prostředí), a v tomto kontextu s námitkou změny rozsahu zvládaných a nezvládaných aktivit, nijak se nevypořádal, neodůvodnil, z jakého důvodu k opakovanému sociálnímu šetření v domácnosti žalobkyně nepřistoupil, resp. zda a z jakého důvodu považuje zjištění ze sociálního šetření ze dne 10. 10. 2023 za dostačující. Stejně tak se žalovaný v napadeném rozhodnutí nijak nevypořádal s námitkou podjatosti lékaře MUDr. D. Závěry napadeného rozhodnutí dále nejsou ohledně zvládání ZZP stravování, oblékání a obouvání, péče o zdraví a osobní aktivity dostatečně konkrétně odůvodněné. Posudek PK MPSV není ve vztahu k posouzení těchto základních životních potřeb přesvědčivý a úplný, Komise ani nedisponovala záznamem o výsledku sociálního šetření, který by byl aktuální a který by jí poskytl informace o tom, jak se lékařské diagnózy ve svém souhrnu projevují v každodenním životě žalobkyně jako posuzované osoby, a to v jejím přirozeném sociálním prostředí. Nadto ani z obsahu spisu neplyne, že žalobkyně byla posuzujícím lékařem vyšetřena, resp. jaké důvody k tomuto postupu vedly.
51. V dalším řízení je nutno vyřešit otázku opětovného sociálního šetření v přirozeném sociálním prostředí žalobkyně, zajistit úplný posudek PK MPSV a vytýkané nedostatky odstranit a vypořádat se řádně v novém rozhodnutí v konkrétní rovině se všemi odvolacími námitkami žalobkyně. Soud proto napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení [§ 76 odst. 1 písm. a) i b) ve spojení s § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s.].
52. Výrok ad. II tohoto rozhodnutí je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. a skutečností, že žalobkyně byla ve věci zcela procesně úspěšná, proto jí vzniklo právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Žalobkyni dle obsahu spisu vznikly v souvislosti s podáním žaloby

hotové výdaje odpovídající poštovnému ve výši 82 Kč, kdy právě tuto částku soud žalobkyni přiznal na náhradu nákladů tohoto řízení a tuto částku je žalovaný povinen zaplatit. Lhůta k plnění je pak odůvodněna ustanovením § 160 odst. 1 – část věty za středníkem o.s.ř. ve spojení s ustanovením § 64 s. ř. s., kdy soud vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř. týkající se nabytí právní moci rozhodnutí uložil žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení žalobkyni ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 29. dubna 2024

JUDr. Jana Zonková
samosoudkyně

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Zonkovou v právní věci

žalobkyně: **K. B.**

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 11. 2024, č. j. MPSV-2024/250279-923, ve věci příspěvku na péči

takto:

Datum vydání rozsudku Krajského soudu v Ostravě č.j. 64 Ad 4/2025-21 (zkrácený rozsudek) a č. j. 64 Ad 4/2025-22 (úplné znění) **se opravuje** z nesprávného: „29. dubna 2024“ na správné: „29. dubna 2025.“

Odůvodnění:

53. Žalobou ze dne 22. 1. 2025 došlou soudu dne 23. 1. 2025 domáhá se žalobkyně, aby soud zrušil rozhodnutí žalovaného č.j. MPSV-2024/250279-923 ze dne 26. 11. 2024, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky v Ostravě č. j. 33209/2024/FMI ze dne 30. 4. 2024, kterým byl zamítnut návrh žalobkyně na změnu výše příspěvku na péči, a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.
54. O této žalobě bylo rozhodnuto rozsudkem Krajského soudu v Ostravě dne 29. dubna 2025, kdy zkrácený rozsudek je na č. l. 21 a úplné znění na č. l. 22.
55. Dodatečnou kontrolou soud zjistil, že v obou případech bylo uvedeno nesprávné datum vydání, a to 29. dubna 2024, kdy správně mělo být uvedeno datum 29. dubna **2025**.
56. Podle § 54 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“), předseda senátu opraví v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku, vydá o tom opravné usnesení a může odložit vykonatelnost rozsudku do doby, dokud opravné usnesení nenabude právní moci.
57. Na základě uvedeného tak soud v souladu s citovaným ustanovením tímto usnesením zjevnou nesprávnost opravil, kdy tedy správné datum vydání rozsudku je 29. dubna 2025.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 23. května 2025

JUDr. Jana Zonková
samosoudkyně